

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 956

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 13 noiembrie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 496 din 17 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 pct. 2 și art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2-4
Decizia nr. 514 din 17 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție	5-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.287/3.476/2.231. — Ordin al ministrului economiei, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și justiției sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2018 pentru Societatea METROM — S.A. Brașov — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A. București, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei	8-10
1.338/3.459/2.243. — Ordin al ministrului economiei, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și justiției sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2018 pentru Societatea Uzina Mecanică București — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A. București, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei	11-13
4.989. — Ordin al ministrului educației naționale privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „primar” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Fridolin” din municipiul București	14-15
4.994. — Ordin al ministrului educației naționale privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „transporturi”, calificarea profesională „tehnician diagnostic auto” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița” din municipiul București	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 496

din 17 iulie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 pct. 2 și art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 pct. 2 și art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ministerul Apărării Naționale — UM 02523 în Dosarul nr. 1.762/3/2015** al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 2.115D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că își mențin valabilitatea cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.762/3/2015**, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 pct. 2 și art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Ministerul Apărării Naționale — UM 02523, într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului introdus de acesta împotriva sentinței pronunțate cu privire la cererea de anulare a unei decizii emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor de invalidare parțială a deciziei Ministerului Apărării Naționale conținând o propunere de acordare de despăgubiri pentru un imobil revendicat în temeiul Legii nr. 10/2001 și obligarea unității militare deținătoare a acestuia la restituirea sa în natură. Prin sentința apelată a fost respinsă

acțiunea ca urmare a admiterii excepției lipsei calității procesuale active a reclamantului.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, se susține că textele de lege criticate încalcă dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, prin limitarea persoanelor care pot contesta deciziile emise de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților doar la persoanele care se consideră îndreptățite, așa cum sunt acestea definite de art. 3 pct. 2 din Legea nr. 165/2013, și excluderea dintre acestea a emitentului deciziei prin care s-a propus acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent. Autorul excepției de neconstituționalitate, deținător al bunului imobil revendicat, arată că a motivat existența interesului public legitim, care vizează, între altele, satisfacerea nevoilor comunitare și realizarea competenței autorităților publice, aspect care a stat la baza refuzului justificat de restituire în natură a imobilului. Precizează, totodată, că nu are la dispoziție niciun instrument juridic pentru contestarea deciziei emise de Autoritatea Națională pentru Restituirea Imobilelor.

6. **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** apreciază că prevederile art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale doar în măsura în care nu este afectat patrimoniul unității deținătoare ca efect al măsurii restituirii în natură a imobilului ce formează obiectul notificării, dispusă prin decizia emisă în temeiul acestui text. Arată că persoana juridică deținătoare este lipsită de dreptul de a se adresa justiției pentru apărarea dreptului său de proprietate asupra bunului respectiv, fiind, astfel, încălcat art. 21 alin. (1) din Constituție. În ce privește prevederile art. 3 pct. 2 din Legea nr. 165/2013, care stabilesc înțelesul expresiei „persoană îndreptățită”, consideră că nu contravin art. 21 din Constituție, acest text de lege nefiind de natură să încalce un drept constituțional, prin simpla definire a unei noțiuni.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor de lege criticate este neîntemeiată.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 3 pct. 2 și art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, texte care au următorul conținut normativ:

— Art. 3 pct. 2: „*În înțelesul prezentei legi, expresiile și termenii de mai jos au următoarele semnificații: (...)*”

2. *persoana care se consideră îndreptățită — persoana care a formulat și a depus, în termen legal, la entitățile investite de lege cereri din categoria celor prevăzute la pct. 1, care nu au fost soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi;*”

— Art. 35: „(1) *Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.*”

(2) *În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.”*

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse la art. 21, referitoare la dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia, în calitate de entitate deținătoare a imobilului revendicat, care a fost obligat prin decizie a Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor la restituirea în natură a acestuia — deși propusese acordarea de despăgubiri —, critică faptul că deciziile emise de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților pot fi contestate în fața unei instanțe judecătorești doar de persoanele care se consideră îndreptățite, așa cum sunt acestea definite de art. 3 pct. 2 din Legea nr. 165/2013, nu și de către emitentul deciziei prin care s-a propus acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent.

14. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, Curtea observă că acestea vizează situația în care entitatea investită de lege — adică, după caz, unitatea deținătoare sau Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor — nu emite decizia în termenele impuse de lege, conferind persoanei care se consideră îndreptățită dreptul de a se adresa instanței judecătorești în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor. Or, premisa ce stă la baza criticii formulate în cauză o constituie tocmai existența unei decizii susceptibile de a fi contestate — în opinia autorului excepției, inclusiv de către entitatea deținătoare —, astfel că art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 nu are incidență în cauză. De altfel, pentru ipoteza normativă a textului de lege menționat, entitatea deținătoare nici nu ar avea vreun interes să atace inactivitatea Comisiei Naționale concretizată în depășirea termenelor stabilite prin lege pentru emiterea deciziei. În consecință, excepția de neconstituționalitate având acest obiect este inadmisibilă, neîntrunind condiția legăturii cu cauza prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

15. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că s-a mai pronunțat în precedent, cu privire la critici similare, constatând că acestea sunt neîntemeiate. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 10 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 8 mai 2017, Decizia nr. 245 din 25 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 27 iulie 2017, sau Decizia nr. 575 din 21 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 30 ianuarie 2018.

16. În jurisprudența menționată, instanța de contencios constituțional a observat că, din prevederile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, rezultă că legea nu conferă unității deținătoare a bunului imobil solicitat/entității investite cu soluționarea notificării legitime procesuale activă pentru contestarea în instanță a deciziei Comisiei Naționale de invalidare a propunerii sale de acordare de măsuri reparatorii în echivalent. În legătură cu acest aspect, Curtea a reținut (Decizia nr. 10 din 17 ianuarie 2017, paragraful 32) că, în operațiunea de determinare a măsurii reparatorii, entitatea investită de lege, în sensul art. 3 pct. 4 lit. a) și b) din Legea nr. 165/2013, are interesul ca persoanei îndreptățite să i se acorde măsuri de compensare prin puncte, întrucât, în acest caz, patrimoniul său nu va fi afectat, direct sau indirect, prin măsura reparatorie propusă. Izvorul dreptului la despăgubire al persoanei îndreptățite îl constituie, însă, bunul imobil preluat în mod abuziv, compensarea prin echivalent fiind o măsură excepțională care se abate de la principiul restituirii în natură. În cazul compensării prin puncte, statul a ales ca el însuși să preia sarcina despăgubirii cu privire la bunurile care fac obiectul legii; prin urmare, în lipsa acestui mecanism, ar fi revenit unității deținătoare obligația fie de a restitui bunul în natură, fie de a acorda o măsură reparatorie prin echivalent, indiferent de forma acestuia. Diminuarea patrimoniului unității deținătoare ca urmare a deciziei Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor, prin care se invalidează decizia entității investite de lege care conține propunerea de acordare de măsuri compensatorii, se datorează notificării depuse, unitatea deținătoare fiind cea avantajată în ipotezele care nu dau loc la restituire în natură sau la măsuri reparatorii prin echivalent, caz în care devine aplicabilă măsura compensării prin puncte. Unitatea deținătoare — indiferent de regimul său juridic — și statul formează un corp procesual unitar în concepția legiuitorului. Această realitate normativă, fiind rezultatul unei ficțiuni juridice pe care legiuitorul a creat-o, constituie, în mod indubitabil, o regulă de drept în materia restituirii reglementată de Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, iar caracteristica esențială a acesteia este faptul că nu poate fi făcută proba contrară împotriva unei asemenea reguli, prin mijlocirea art. 21 din Constituție. Regula de drept enunțată impune, în mod axiomatic, concluzia potrivit căreia acest corp acționează unitar prin actul care produce efecte în circuitul juridic, și anume: (1) decizia entităților investite de lege de restituire în natură a bunului imobil sau (2) decizia Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de invalidare sau validare în tot sau în parte a deciziilor emise de entitățile investite de lege care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii. Competența Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor nu naște un drept al unității deținătoare la a contesta actul acesteia, ci de a concura la realizarea actului care produce efecte juridice și este opozabil și persoanei îndreptățite. Răsturnarea acestei concepții

legislative poate duce la golirea de conținut a întregii proceduri de restituire, aceasta dispându-se între diversele interese mai mult sau mai puțin îndreptățite ale subiecților ce participă și concură la realizarea întregului proces (Decizia nr. 10 din 17 ianuarie 2017, paragraful 32).

17. Curtea a statuat, prin aceeași decizie (paragraful 33) că, din moment ce atât unității deținătoare, cât și Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor le incumbă obligația de restituire, nu se poate reține existența unei limitări a accesului liber la justiție a uneia împotriva celeilalte. Prin urmare, legiuitorul a considerat că, în cadrul procesului de restituire, nu pot exista interese legitime divergente între acestea; ceea ce este actual și primează este interesul legitim al persoanei îndreptățite de a i se restitui bunul în natură/echivalent, aspect pe care numai aceasta îl poate contesta. În consecință, deși unitatea deținătoare ar putea invoca un interes de fapt în promovarea unei căi de atac împotriva deciziei de invalidare a Comisiei Naționale pentru Compensarea imobilelor, Curtea a apreciat că acest interes nu este unul legitim, pentru a putea fi valorificat în sensul art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție. Caracterul legitim al interesului aparține doar persoanei îndreptățite, căreia, de altfel, legea îi și recunoaște dreptul de a contesta actul Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor. Prin urmare, Curtea a constatat că textul legal criticat nu încalcă art. 21 din Constituție.

18. În considerarea acestor argumente, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 în raport cu art. 21 din Constituție. Raționamentul în urma căruia Curtea a ajuns la această concluzie este pe deplin aplicabil și în ceea ce privește analiza dispozițiilor art. 3 pct. 2 din Legea nr. 165/2013, având în vedere că acestea oferă definiția „persoanei care se consideră îndreptățită” și care, în virtutea acestei calități, are, potrivit art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, dreptul de a

contesta deciziile emise de entitățile investite de lege. Definiția în discuție se raportează la convingerea — care se va dovedi întemeiată sau nu, în funcție de actele doveditoare depuse — că persoanele în discuție sunt titularii unui drept de proprietate privată sau moștenitori ai acestora, convingere care justifică demersul lor constând în formularea cererilor de revendicare a diferitelor bunuri imobile preluate în mod abuziv de statul român în perioada comunistă, astfel cum aceste cereri sunt individualizate în art. 3 pct. 1 din Legea nr. 165/2013. Or, entitatea deținătoare a bunului este inclusă de lege în mecanismul care concură la realizarea dreptului de proprietate privată al persoanei care se consideră îndreptățită, prin analiza și recunoașterea acestuia, acolo unde este cazul, și formularea de propuneri de restituire în natură sau în echivalent, atunci când restituirea în natură nu este posibilă. În ipoteza în care, în final, se dispune restituirea în natură, această împrejurare determină, într-adevăr, o diminuare a patrimoniului entității deținătoare a bunului, dar această diminuare nu este altceva decât o reparație la nivel istoric a unor nedreptăți și abuzuri săvârșite în perioada regimului comunist, de vreme ce bunul respectiv fusese inclus în patrimoniul acesteia într-o manieră incompatibilă cu actuala ordine de drept, în care principiile democrației constituționale impun recunoașterea și respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, așadar, inclusiv a dreptului de proprietate privată, pentru realizarea căruia legiuitorul a edictat o serie de acte normative al căror scop îl reprezintă repararea nedreptăților din perioada menționată. Așadar, *ab initio* bunul revendicat de persoana care se consideră îndreptățită fusese adus în patrimoniul entității deținătoare într-o modalitate contrară regulilor statului de drept, astfel că restituirea acestuia în natură, atunci când acest lucru este posibil, apare ca o măsură justificată, pe care entitatea în cauză nu are îndreptățirea să o conteste.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ministerul Apărării Naționale — UM 02523 în Dosarul nr. 1.762/3/2015** al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

II. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 3 pct. 2 și ale art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 514

din 17 iulie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Șerban Vlaicu în Dosarul nr. 5.151/30/2016 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.710D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă. Se arată că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional nu poate modifica sau completa textele de lege supuse controlului, or, autorul excepției de neconstituționalitate solicită modificarea dispozițiilor art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, în sensul extinderii cauzei de reducere a pedepsei reglementate prin norma anterior menționată și la etapa judecătorești. Se susține că stabilirea cadrului procesual în care să fie incidentă o astfel de cauză de reducere a pedepsei este atribuția exclusivă a legiuitorului, care este exercitată potrivit politicii penale a statului. Se mai arată că prevederile legale criticate se aplică, în mod egal, tuturor persoanelor aflate în ipoteza pe care o reglementează.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.151/30/2016, **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție**, excepție ridicată de Șerban Vlaicu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Timișoara și

de către autorul excepției, împotriva unei sentințe penale prin care acesta din urmă a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că dispozițiile art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 sunt discriminatorii în măsura în care acestea sunt interpretate restrictiv, în sensul că ele sunt aplicabile doar dacă denunțul este făcut în etapa urmăririi penale. Se arată că, potrivit acestei interpretări, dacă inculpatul denunță săvârșirea unei fapte de corupție dintre cele incriminate prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002, în etapa judecătorești, acesta nu mai poate beneficia de cauza de reducere a pedepsei, chiar dacă faptele denunțate se dovedesc a fi adevărate. Se susține că acest aspect este de natură a discrimina inculpații care se află într-o etapă procesuală ulterioară urmăririi penale, care doresc să denunțe săvârșirea unor fapte de corupție, în raport cu inculpații care nu au depășit etapa anterior menționată, cărora le sunt aplicabile prevederile art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002. Se arată că, pentru acest motiv, dispozițiile legale criticate sunt lipsite de previzibilitate, fiind, astfel, contrare prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 67 din 26 februarie 2015, despre care se afirmă că este aplicabilă și în prezenta cauză.

6. **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că încălcarea principiului egalității în drepturi are loc doar atunci când este reglementat un tratament juridic diferit pentru situații egale, fără să existe un motiv obiectiv și rezonabil sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin reglementarea tratamentului inegal și mijloacele folosite. Se arată că, altfel spus, principiul egalității în drepturi nu interzice impunerea unor reguli specifice, fiind opțiunea legiuitorului limitarea momentului până la care denunțul referitor la săvârșirea unor fapte de corupție determină aplicarea reducerii limitelor de pedeapsă. Se susține, totodată, că prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție nu au legătură cu cauza.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă și, în subsidiar, neîntemeiată. Se susține că argumentele formulate de autorul excepției în susținerea neconstituționalității dispozițiilor art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 vizează, de fapt, modificarea textului criticat, atribuție ce revine, în mod exclusiv, legiuitorului. Sunt invocate, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 99 din 13 februarie 2007 și nr. 490 din 29 mai 2007, despre care se afirmă că sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta

cauză. Cu privire la fondul excepției de neconstituționalitate se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 67 din 26 februarie 2015, paragrafele 13—17. Se susține, totodată, că persoana care face denunțul înaintea finalizării urmăririi penale și cea care face un denunț după acest moment se află în situații juridice diferite, aspect ce justifică reglementarea unui regim juridic diferit sub aspectul reducerii pedepselor. Se mai arată că autorul nu a motivat pretinsa încălcare, prin textul criticat, a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, motiv pentru care, sub acest aspect, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Se susține că autorul acesteia critică dispozițiile art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 sub aspectul faptului că acestea nu prevăd aceeași formă de individualizare a pedepsei și față de cei care denunță fapte de corupție în faza judecătii. Or, conform prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional nu poate modifica sau completa dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, care au următorul cuprins: „*Persoana care a comis una dintre infracțiunile atribuite prin prezenta ordonanță de urgență în competența Direcției Naționale Anticorupție, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit astfel de infracțiuni beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.*”.

13. Se susține că textul criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la calitatea legii și ale art. 16 cu privire la egalitatea în drepturi.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 288 alin. (1) din Codul de procedură penală reglementează modurile de sesizare a organelor de urmărire penală, și anume plângerea, denunțul, actele încheiate de alte organe de constatare prevăzute de lege și sesizarea din oficiu. Dintre acestea, denunțul, prevăzut la art. 290 din Codul de procedură penală, reprezintă încunoștințarea făcută de către o persoană fizică sau juridică despre săvârșirea unei infracțiuni.

15. Totodată, dispozițiile art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 prevăd că persoana care a comis una dintre infracțiunile atribuite prin aceeași ordonanță de urgență

în competența Direcției Naționale Anticorupție, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit astfel de infracțiuni, beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege. Așa fiind, textul criticat reglementează un caz special al denunțului, al cărui titular este o persoană care a săvârșit una dintre infracțiunile în cazul cărora competența realizării urmăririi penale revine Direcției Naționale Anticorupție. Acest denunț trebuie să fie însoțit de facilitarea de către denunțator a identificării și tragerii la răspundere penală a persoanelor denunțate, care au săvârșit infracțiuni din categoria anterior menționată. Potrivit dispozițiilor art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, denunțatorul beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege, condiția impusă de legiuitor, pentru acordarea acestei reduceri, fiind aceea ca denunțul să fie realizat în cursul urmăririi penale.

16. Dispozițiile legale criticate constituie, în realitate, o aplicare, în legislația procesual penală națională, a dispozițiilor art. 22 lit. a) din Convenția penală privind corupția, adoptată la Strasbourg, la 27 ianuarie 1999, sub auspiciile Consiliului Europei, ratificată de statul român prin Legea nr. 27/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 30 ianuarie 2002, precum și a prevederilor art. 37 pct. 1 și pct. 2 din Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, ratificată prin Legea nr. 365/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 5 octombrie 2004. Potrivit art. 22 lit. a) din Convenția penală a Consiliului Europei privind corupția, fiecare stat parte la convenție s-a obligat să adopte măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a asigura o protecție efectivă și corespunzătoare persoanelor care furnizează informații referitoare la infracțiunile ce fac obiectul de reglementare al convenției sau care colaborează, în alt mod, cu autoritățile însărcinate cu investigații sau urmăriri, iar, conform art. 37 pct. 1 și pct. 2 din Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, fiecare stat parte ia măsurile potrivite pentru a încuraja persoanele care participă sau care au participat la săvârșirea unei infracțiuni ce intră în obiectul de reglementare al convenției să furnizeze autorităților competente informații utile în scopurile anchetei și cercetării probelor, precum și o asistență faptică și concretă care ar putea contribui la lipsirea autorilor infracțiunii de produsul infracțiunii și la recuperarea acestui produs, aceleași state având în vedere să prevadă posibilitatea, în cazurile corespunzătoare, a micșorării pedepsei de care este pasibil un învinuit care cooperează într-un mod substanțial la anchetă sau la urmăririle referitoare la o infracțiune prevăzută de aceeași convenție.

17. De altfel, o dispoziție legală de aceeași natură se regăsește în legislația românească, în cuprinsul art. 290 din Codul penal, ce reglementează infracțiunea de dare de mită, alin. (3) al articolului anterior menționat prevăzând că mituitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta.

18. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că reducerea cu jumătate a limitelor pedepselor prevăzute de lege pentru persoanele care au comis una dintre infracțiunile atribuite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 în competența Direcției Naționale Anticorupție și care facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit astfel de infracțiuni reprezintă, în realitate, un beneficiu, și nu un drept, acordat de legiuitor, în aplicarea actelor

internaționale mai sus arătate, în favoarea persoanelor menționate în cuprinsul textului criticat. Așa fiind, cu prilejul reglementării acestui beneficiu, legiuitorul a impus, printre altele, condiția ca denunțul și actele de facilitare a identificării și a tragerii la răspundere penală a persoanelor denunțate să fie efectuate în cursul urmăririi penale. Această condiție are scopul de a determina persoanele care pot face denunțuri, în condițiile prevăzute prin textul criticat, să procedeze la punerea la dispoziția organelor judiciare a informațiilor de care dispun, într-o etapă incipientă a procesului penal, respectiv la un moment cât mai apropiat de cel al comiterii faptelor denunțate, contribuind, în acest fel, la descoperirea și tragerea la răspundere penală a autorilor, în timp util, înaintea intervenirii unor cauze de natură a înlătura răspunderea penală sau executarea pedepsei și, prin urmare, dreptul organelor judiciare de a manifesta un rol activ în combaterea faptelor de corupție. Prin urmare, condiția criticată de autorul excepției vizează aspecte ce țin de desfășurarea etapelor procesului penal și are ca scop creșterea eficienței activității organelor judiciare, contribuind la descoperirea și sancționarea infracțiunilor de corupție într-un interval de timp cât mai scurt de la momentul comiterii lor.

19. Această condiție nu discriminează, însă, persoanele care vor să facă un asemenea denunț în etapele procesuale ulterioare urmăririi penale, în raport cu denunțătorii care oferă organelor judiciare informațiile, prevăzute în cuprinsul textului criticat, în etapa procesuală anterior specificată. Cu privire la incidența art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa, că principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (a se vedea Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994) și, de asemenea, că situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie

2003, Decizia nr. 476 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 11 iulie 2006, Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011, și Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014).

20. Or, prin raportare la standardele de constituționalitate mai sus arătate, diferența dată de etapa procesuală în care se află persoanele care denunță comiterea unor infracțiuni de corupție și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a autorilor constituie un criteriu obiectiv și rezonabil, care justifică opțiunea legiuitorului de a reglementa beneficiul unui regim juridic diferit în privința limitelor pedepselor aplicabile, în favoarea persoanelor care denunță săvârșirea unor infracțiuni în cursul urmăririi penale, și respectiv, excluderea de la acest beneficiu legal a celor care efectuează asemenea denunțuri în etapele procesuale ulterioare urmăririi penale. Totodată, această diferență de tratament juridic are un scop legitim, constând în descoperirea, într-un timp cât mai scurt, a comiterii unor fapte de corupție și în sancționarea persoanelor care le săvârșesc, finalitate ce corespunde scopului normelor de procedură penală, prevăzut la art. 1 alin. (2) din Codul de procedură penală, acela al asigurării exercitării eficiente a atribuțiilor organelor judiciare.

21. Nu în ultimul rând, Curtea reține că dispozițiile legale criticate reprezintă opțiunea legiuitorului, în acord cu politica penală a statului, și au fost reglementate cu respectarea dispozițiilor constituționale ale art. 61 alin. (1) și în marja de apreciere prevăzută de acestea.

22. Referitor la pretinsa încălcare, prin textul criticat, a dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5), Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută, întrucât prevederile art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 reglementează cu claritate, precizie și previzibilitate conținutul beneficiului constând în reducerea cu jumătate a limitelor pedepselor aplicabile, titularii acestuia și condițiile acordării lui.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Șerban Vlaicu în Dosarul nr. 5.151/30/2016 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală și constată că dispozițiile art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 17 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI Nr. 1.287 din 1 octombrie 2018	MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE Nr. 3.476 din 2 noiembrie 2018	MINISTERUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE Nr. 2.231 din 15 octombrie 2018
--	---	---

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2018 pentru **Societatea METROM — S.A. Brașov — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A. București,** aflată sub autoritatea Ministerului Economiei

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 27/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și justiției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2018 pentru Societatea METROM — S.A. Brașov — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A. București, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei,
Constantin Ivan,
secretar de stat

Ministrul finanțelor
publice,
**Eugen Orlando
Teodorovici**

p. Ministrul muncii
și justiției sociale,
Elena Solomonesc,
secretar de stat

MINISTERUL ECONOMIEI

Societatea METROM — S.A. Braşov — filiala Companiei Naţionale ROMARM — S.A. Bucureşti

Cod unic de înregistrare: RO 14531223

BUGETUL DE VENITURI ŞI CHELTUIELI PE ANUL 2018

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2018 - mii lei -
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	14.517
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	14.417
		a) subvenţii, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	100
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	19.932
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	19.802
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	12.568
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	329
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	4.923
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	4.307
		C1 ch. cu salariile	13	4.168
		C2 bonusuri	14	139
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	283
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	231
		C5 cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	18	102
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	1.982
	2	Cheltuieli financiare	20	130
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	-5.415
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	0
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilităţi fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenţi	27	0
	4	Constituirea surselor proprii de finanţare pentru proiectele cofinanţate din împrumuturi externe, precum şi pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plăţii dobânzilor, comisioanelor şi altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

6		Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
7		Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
8		Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	0
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
9		Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	0
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	500
	1	Alocații de la buget	44	0
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	500
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	128
	2	Nr.mediu de salariați total	49	128
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	50	2.914
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat conform Legii anuale a bugetului de stat **)	51	2.195
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană)	52	118
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf.Legii anuale a bugetului de stat (mii lei/persoană)	53	117
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	54	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	1.373
	9	Plăți restante	56	66.230
	10	Creanțe restante	57	165

MINISTERUL ECONOMIEI Nr. 1.338 din 12 octombrie 2018	MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE Nr. 3.459 din 1 noiembrie 2018	MINISTERUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE Nr. 2.243 din 19 octombrie 2018
---	---	---

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2018 pentru Societatea Uzina Mecanică București — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A. București, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 27/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și justiției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2018 pentru Societatea Uzina Mecanică București — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A. București, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei,
Dănuț Andrușcă

Ministrul finanțelor
publice,
**Eugen Orlando
Teodorovici**

Ministrul muncii și
justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu

MINISTERUL ECONOMIEI

Societatea Uzina Mecanică București — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A. București

Bd. 1 Decembrie 1918 nr. 7—9, sectorul 3, București

Cod unic de înregistrare: RO 14423850

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2018

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2018 - mii lei -
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	19.352
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	19.338
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	14
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	24.113
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	23.056
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	4.606
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	224
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	13.066
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	8.792
		C1 ch. cu salariile	13	7.819
		C2 bonusuri	14	973
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	3.738
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	0
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	330
		C5 cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	18	205
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	5.160
	2	Cheltuieli financiare	20	1.057
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	-4.761
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2018 - mii lei -
0	1	2	3	4
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	0
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	0
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care:	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	450
	1	Alocații de la buget	44	0
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	0
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	287
	2	Nr. mediu de salariați total	49	282
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	50	4.139
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat conform Legii anuale a bugetului de stat **)	51	3.413
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană)	52	112
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat (mii lei/persoană)	53	91
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	54	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	1.246
	9	Plăți restante	56	35.920
	10	Creanțe restante	57	1.170

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „primar” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Fridolin” din municipiul București**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.697/2012*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie pentru nivelul de învățământ „primar” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Fridolin” municipiul București,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 9 din 24.08.2018 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 16 noiembrie 2017—15 iunie 2018,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Fridolin”, cu sediul în municipiul București, strada Făgăraș nr. 9—13, sectorul 1, pentru nivelul de învățământ „primar”, limba de predare „germană”, forma de învățământ „cu frecvență”, cod de identificare fiscală 37225002, începând cu anul școlar 2018—2019, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Fridolin” din municipiul București are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2022—2023.

Art. 3. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, la nivelul de învățământ „primar”, autorizat se preia la nivelul de învățământ „primar”, acreditat în cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Fridolin” din municipiul București.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Fridolin” din municipiul București este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 5. — Asociația „Fridolin” din municipiul București, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Gimnazială „Fridolin” din municipiul București, Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial din Ministerul Educației Naționale, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Valentin Popa

București, 31 august 2018.
Nr. 4.989.

*) Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.697/2012 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Municipiul București

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/dată	Denumirea persoanei juridice inițitoare	Adresa unității de învățământ, tel./ fax, e-mail	Nivel de învățământ/ Nivel de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ	Nr. de clase școlarizate/ număr de elevi	Capacitatea maximă de școlarizare/ unitate de învățământ*)
1.	Școala Gimnazială „Fridolin”	10/21.05.2018	Asociația „Fridolin”	Str. Făgăraș nr. 9—13, sectorul 1, tel.: 0723/584872, office@dskfridolin.ro	Primar				Germană	Cu frecvență	6/132	12 formațiuni de studiu, în două schimburi

*) Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

**privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „postliceal”,
domeniul „transporturi”, calificarea profesională „tehnician diagnostic auto” din cadrul unității
de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița” din municipiul București**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor Ordinului ministrului educației naționale nr. 5.282/2010*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale ale unităților de învățământ preuniversitar de stat,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 9 din 24.08.2018 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 16 noiembrie 2017—15 iunie 2018,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „postliceal” (nivel 3 avansat, conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare, respectiv nivel 5, conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare), domeniul „transporturi”, calificarea profesională „tehnician diagnostic auto”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița”, cu sediul în municipiul București, Calea Griviței nr. 363, sectorul 1, începând cu anul școlar 2018—2019, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic, angajat conform prevederilor legii la

nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „transporturi”, calificarea profesională „tehnician diagnostic auto”, autorizate, se preia la nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „transporturi”, calificarea profesională „tehnician diagnostic auto”, acreditate în cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița” din municipiul București.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița” din municipiul București are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de zile de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2022—2023.

*) Ordinul ministrului educației naționale nr. 5.282/2010 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița” din municipiul București este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 5. — Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă din Ministerul Educației Naționale, unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița” din municipiul București, Inspectoratul Școlar al Municipiului București și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Valentin Popa

București, 31 august 2018.
Nr. 4.994.

ANEXĂ

Municipiul București

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/dată	Denumirea persoanei juridice inițitoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivel de învățământ/ Nivel de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ	Capacitatea maximă de școlarizare/ unitate de învățământ*)
1	Colegiul Tehnic Mecanic „Grivița”	31/27.11.2017		Calea Griviței nr. 363, sectorul 1, tel.: 021/2200770, colegiul_tehnic_grivita@yahoo.com	Postliceal/ Nivel 3 avansat (conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare) Nivel 5 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)	Transporturi		Tehnician diagnostic auto	Română	Cu frecvență	42 de formațiuni de studiu, în două schimburi (maximum 21 de formațiuni de studiu/schimb)

*) Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

